

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 46

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 10

ΕΚΔΕΙΟΜΕΝΗ ΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 10

Τιμή συνδρομῆς: διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Δραχ. 12, προπληρωτέα κατ' ἔξαμηνίαν, διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φράκ. 20 προπληρωτέα κατ' ἔτος. Διεύθυνσις τῆς ἑφημερίδος κάτοικον τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΛ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 7 Δεκεμβρίου 1875.

Ἐπι τῆς διασπάσει τῆς συμμαχίας ὁ ἀνεξάρτητος τύπος γίνεαι δάκρυα πατριωτισμοῦ, ὁ «Πρωτὸς Κήρυξ» δάκρυα χάριτος, καὶ ὁ «Λαός» δάκρυα κροκοδείλου, ὁ δὲ «Ἀσμοδαίος» μὴ ἔχων πρόχειρα κρομύδια, ἵνα τρίψῃ δι' αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς, οὐδενός· εἶδους δάκρυα δύναται νὰ χύσῃ. Ἄλλως δὲ, ἀφοῦ οὐδέποτε ἐπίστευτε βιώσιμον τὸ γέννημα τοῦ πρωτοκόλλου, εἰς οὐδεμίαν ὑπόκειται ὑποχρέωσιν νὰ ἐπιδείξῃ εὐαισθησίαν κατὰ τὴν κηδείαν του.

Ἐκ τῆς συμμαχίας ἐν μόνον ἠλπίζομεν, ὅτι ὑπέκρουσα εἰς τὴν βαρεῖαν πίεσιν τῆς κοινῆς γνώμης ἤθελε διαρκέσει μέχρι τῆς ἐξοντώσεως τοῦ κόμματος τοῦ κ. Βούλγαρη, τοῦ τολμήσαντος νὰ ὑψώσῃ ἀναφανδόν, λήγοντος τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος ἐν κράτει χριστιανικῷ καὶ συνταγματικῷ τὴν τουραλθικὴν σημαίαν τῆς βίας, τῆς ἀισχυρότητος καὶ τῆς κλοπῆς, ἂν ἡ ἐξόντωσις αὐτῆ πραγματικῶς κατορθώθῃ, ἂν τῷ ὄντι μέλλουσι νὰ στερηθῶσι μετ' ὀλίγον τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, ἤτοι τῶν μέσων νὰ κακουργήτωσι καὶ πάλιν οἱ τσακίς κακουργήσαντες, ἀ-

χάριστοι εἶναι οἱ μὴ ὁμολογοῦντες χάριτας διὰ τὴν ἐκδοῦ λευπὴν ταύτην εἰς τοὺς πρώην συμμαχοὺς καὶ τὴν παροῦσαν Βουλὴν.

Ἄν δὲ ὑπάρχουσι παρ' ἡμῶν καὶ ἄνθρωποι τῶν ὁποίων ἡ κεφαλὴ εἶναι οὕτω πῶς κατασκευασμένη, ὥστε ἠδυνήθη νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλπίς, ὅτι ἦτο δυνατὴ ἡ διάρκεια τῆς συμμαχίας καὶ ἤθελε κατορθωθῆ δι' αὐτῆς ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἄλλην ἡ μεταβολὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς εὐνομούμενον τόπον, εἰς τούτους μόνους ἀρμύζει, ἀφοῦ εἶδον τὰ ὠραία ἀνείρατα, νὰ εὐρίσκωσι καὶ τὸ ἀφύπνισμα ἀπελπιστικόν. Ἄδικον ἦμενος ἤθελεν εἶναι νὰ θρηνώσι διὰ τὸ τέλος τοῦ ἐνεῖρου οἱ οὐδέποτε ἐννευθεύσαντες.

Κατὰ τούτους καὶ καθ' ἡμᾶς ἡ μετὰ τὴν τελευταίαν ἐθνικὴν ἐξέγερσιν ἐξαιρετικὴ τῆς παρούσης συνόδου ἀποστολὴ συνίστατο, οὐχὶ εἰς τὸ νὰ δωρήσῃ ἡμῖν ἰδανικὸν χρυσὸν αἰῶνα εὐνομίας, ἀλλὰ μόνον εἰς τὸ νὰ ἐρίσῃ ἀκριβῶς καὶ νὰ περιφράξῃ διὰ δικαστικοῦ τείχους τὰ ὄρια τῆς θεμιτῆς, συνήθους καὶ καθιερωμένης παρανομίας, πέραν τῶν ὁποίων παύει ἡ δικαιοδοσίαι τῆς ἀνοχῆς καὶ ἀνοίγεται ὁ Μενδρασιός. Πάντες γνωρίζομεν ὅτι πλὴν τῶν πέμπτων, οἵτινες ἐξεπλήρωσαν ἀπλεῦν ἔργον κήρυκος προσκαλέσαντες τοὺς Ἕλληνας εἰς τὰς κάλπας, οὐδεὶς ἐκ τῶν τριῶν κομματάρχων οὔτε ἐκυβέρνησεν οὔτε δύναται νὰ κυβερνήσῃ, ἀμυνόμενος κατὰ τῶν δύο ἄλλων, εἰμὴ συμμανδρόνων περὶ αὐτῶν δι' ὑπερβάσεων πρόσκαιρον πλειονοψηφίαν σχηματισθεῖσαν δι' ἐπεμβάσεων. Τοιαύτη εἶναι ἡ χρονία νόσοις, ἣν στέργομεν ἐξ ὑπερβολῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας. Ἀπὸ τοῦ κ. Βούλγαρη ὅμως, τοῦ μὴ εὐρίσκοντος ἀρκούντως εὐρύχωρα τὰ ὑπὸ τῆς νεοελληνικῆς ἀνοχῆς καθιερωθέντα ταῦτα ὄρια, καὶ ἀπὸ τοῦ κινδύνου μὴ εὐρῆ μιμητῆς, ἀπήτησε τὸ ἔθνος ν' ἀπαλλαγῇ ὀριστικῶς καὶ τελεσιδικῶς, πρὸς πρόληψιν ἐνδεχομένων καταστροφῶν. Τὴν ἐντολὴν ταύτην νομίζομεν ὅτι ἐκπληρόνει μέχρι τοῦδε ἡ παρούσα βουλευτικὴ σύνοδος, ὥστε ἀντι-

λοιδοριών, δρξίλουσιν αὐτῇ εὐχαριστίας μάλλον οἱ φρόνημα ἄνθρωποι οἱ οὐδὲν πλέον ἐλπίζοντες παρ' αὐτῆς. Ὁ δὲ « Ἀσμοδαῖος » ἐλπίζει ὅτι, ἂν ἡ δικαία αὐτῆ εὐχὴ τοῦ ἔθνους εἰσπικουεθῆ καὶ παρὰ τῶν δικαστῶν, πάλιν ὁ ἀπὸ ἐνὸς ἤδη ἔτους συνταράσσων ἡμᾶς ἐκτροχιασμοῦ καὶ ἐπανερχεται πάλιν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος εἰς τὸν ἐμαλλὸν δρόμον τῆς συνήθους τυτίας τῶν συμπερρότων, ἰδρύτων καὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ εἰς τὰς θεμιτάς καὶ κεραιωμένους υπερβάσεις καὶ παρνομίας τῶν κομματάρχων του, πρὸς ἐλατέρησιν ἢ διατήρησιν τῆς ἐξουσίας

Θ.

Σ Κ Ν Η Η Σ

Ἄφ' ὅτου ὑπάρχει ἑλληνικὸν κοινοβούλιον οὐδέποτε, νομίζομεν, ἀντήχησαν ὑπὸ τοῦς ὄφλους αὐτοῦ λόγοι μάλλον ἔθυσωτήριαι τῶν τοῦ κ. Ζωχιου, προτεινάντος νὰ δοθῆ ἀνὰ μία πρεσβεῖα καλοπληρωμένη εἰς ἕκαστον τῶν τριῶν κομματάρχων, ἵνα διὰ τῆς ἀπομακρόσεως αὐτῶν ἰσχυρίσῃ ὁ τόπος.

Καὶ αὐτὸς ὁ Liebig ἢ ὁ κ. Ζαβιτσάνος μεγάλως ἤθελον δυσκολευθῆ, ἂν ἐπεφορτίζοντο ν' ἀναλύσωσιν ἐκ τίνων στοιχείων συνίστατο ἡ προχθεσινῆ τοῦ ὑπουργείου πλειοψηφία. Ὅπωςδὴποτε ὁ κ. Τρικούπης ἐν τῇ συγκρούσει ταύτῃ ἀνέλαθεν ἀπάναντι τοῦ κ. Κουμουνοδούρου, κρημιζομένου εἰς τὸν ποταμὸν ὑπὸ τοῦ πρῶτον συμμάχου του, τὸ πρόσωπον σωτηρίου terre-neuve.

Τὸ πέμπτον κόμμα συμπληρώσαν ἐσχάτως τὸ εἰκοστὸν πρῶτον αὐτοῦ μέλος, καθίσταται ἀπὸ τοῦδε ἐνῆλικον.

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν ὡς ἐμποροδικῶν, διελθὼν τὴν δικογραφίαν καὶ σερφθὲν κατὰ τὸν νόμον ἀπορρίπτει τὴν ἐνστασιν κατὰ τῆς κυρίας Σοφράντη ἐπὶ ἀφωνία ὡς μὴ στηριζομένην ἐπὶ τοῦ νόμου καὶ καταδικάζει τὸ κοινὸν τῆς πρωτεύουσας ν' ἀκούῃ αὐτὴν καθ' ἐσπέρας.

Ὁ Λαός, ἀφοῦ ἀπηλείσθη νὰ μετασχηματίσῃ τὸ πολιτεύμα, μετασχηματισθεὶς ὁ ἴδιος, καταχωρίζει τακτικῶς εἰς πᾶν φύλλον νεοελληνικὴν παράφρασιν τῶν ὀρθῶν τοῦ ἱερμίου.

Οἱ τρεῖς σύμμαχοι κομματάρχαι κατόπιν τῆς τελευταίας ἐν τῇ βουλῇ ψηφοφορίας, φοβούμενοι μὴ ἐπέλθῃ σύγχυσις εἰς τὰ ποιμνιά των, ἀπεράσισαν, ὡς ἠκούσαμεν, νὰ ἐνδύσωσιν ἕκαστος τοῦς ἑπαδοὺς αὐτοῦ δι' ἰδιαιτέρως στολῆς.

Τὸ καίμενον τοῦ ὑπογραφέντος πρωτοκόλλου δὲν ἔγινε γνωστὸν κρινόντες ὁμῶς ἐκ τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ κ. Δελι-

γεώργη ὑποθέττομεν ὅτι οἱ ὄροι, ἐφ' οἷς ὑπεσχίθη νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν κ. Κουμουνοδούρου, περιέχονται ἐν τῇ κατωτέρῳ δημόδιε ξητῷ « Ὅταν ἐγὼ ἰππεύω, σὸ νὰ περιπατῆς περὶς, καὶ δεῖται σὸ περιπατεῖς περὶς, ἐγὼ νὰ ἰππεύω ».

Προσίγνωττον εἶναι τὸ φητὸν « iime is uioley » καὶ ἡ ἑλληνικὴ αὐτοῦ παράφρασις « τὰ πολλὰ λόγια εἶναι πτώχεια ». Προχθὲς, παρελθούσης πρὸ πολλοῦ τῆς ὥρας τοῦ γεύματος καὶ παρατεινομένης τῆς συζητήσεως ἐν τῇ Βουλῇ, ἐπτανήσθη τις βουλευτὴς εὐρην ὠραίαν ναυίαια τῶν ἀνωτέρω ἀνακράζας « Τὰ πολλὰ λόγια εἶναι πείνα ».

Ὁ ἀρχιτέκτων Πηλὶ ἐβροβαίωσεν ἡμᾶς ὅτι ἐπρότεινε ὅπου δεῖ τὸ μὲν βουλευτήριον ἡμῶν νὰ μετασχηματίσῃ ἀντὶ μικρᾶς δαπάνης εἰς καλὸν θέατρον, τὸ δὲ ἡμιτελὲς θέατρον εἰς ἀξιόλογον βουλευτήριον ἀντὶ τριακοσίων χιλιάδων δραχμῶν. Ἄλλ' ἡ πρότασις ἀπῆρσεν εἰς τὸν κ. Ζαβιτν, παρατηρήσαντα ὅτι, ἀφοῦ πρόκειται ἐν ἤδῃ βουλευτήριον νὰ μεταβληθῆ εἰς κκυργιοδικεῖον, ἡ ἄμεσος μεταβολὴ καὶ τοῦ ἄλλου εἰς θέατρον δύναται νὰ προξενήσῃ κακὴν ἐντύπωσιν.

ΘΕΟΤΟΥΜΗΣ.

Ἐπαρχιακὰ

Ἀργαστόλιον 2 Δεκεμβρίου 1875.

Ἐτοῦτοι οἱ ταξιδιάρχοι μας εἶναι ἀθρόοι περιέρχοι. Προχθὲς ἕνας ἀπὸ δαύτους ἔλεγε πῶς ἦτανε σ' ἕνα τόπο ὅπου οἱ συγγραφεῖς πρὶν ἀρχίσουν τὸ σύγγραμμά τους, βάνονται καὶ στοχάζονται. 1^{ον} ἂν τὸ σύγγραμμα ἐκεῖνο κῆλ' εἶναι ὠφέλιμο σ' τὴν κοινωνία. 2^{ον} ἂν ἦναι ἀρκετοὶ νὰ τὸ γράψουνε καθὼς πρέπει. 3^{ον} ἀφοῦ τὸ γράψουνε, βάνονται πάλιν καὶ τὸ σπουδάζουνε, γὰρ νὰν τὸ καταστάνουν ἀληθινὰ ἄξιο νὰ παρουσιασθῆ στὴν κοινωνία.

« Καὶ ποῦ εἶν' αὐτὸς ὁ τόπος; » τὸν ἠρώτησε κᾶποιος, « εἶναι ἴσως εἰς τὴν Εὐρώπη; » « Ὁχι ». Λέει ἐκεῖνος, « εἶναι λοιπὸν εἰς τὴν Ἀσία; » « Μῆτε ». « Στὴν Ἀφρικὴ, στὴν Ἀμερικὴ, στὴν Ὠκεανία; . . . » « Ὁχι, ὄχι, ὄχι! » « Μὰ ποῦ λοιπὸν εἶν' αὐτὸς ὁ τόπος; » « εἶναι, λέει, στὸν ἀπώτατον πλανήτην τοῦ ἡλιακοῦ μας συστήματος εἰς τὸν Προσειδῶνα! »

« Καὶ γιὰτί, λέν' ἐκεῖνοι, τόσο μακρὰ; » « Ἐπειδὴ, λέει ἐκεῖνος, οἱ ἄλλοι πλανῆται, διὰ τὴν κονετακιανότητά τους μετὰ τῆ γῆ μας, συμμετέχουν 'κ' ἐκεῖνοι κᾶπως ἀπὸ τὸ χαραχτήρα τῶν ἐδικῶν μας ἀνθρώπωνε. »

Καλά του Ἑσπνητούρια.

Τὸ ἔθνος τὸ Ἑλληνικὸ ἐξύπνησε! Ἐκοιμήθηκε ἐκαὶ κονετὰ τὸν ὕπνον τοῦ Ἐπιμενίδη. Μὰ τέλος πάντων ἐξύπνησε!

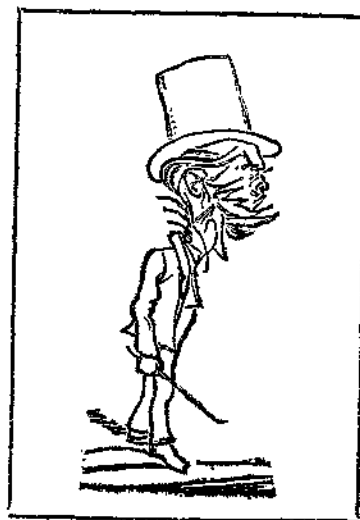
ΤΥΠΟΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΩΝ

Ἀπαραίτητος εἰς εὐδῶσιν μεταλλευτικῆς ἐταιρίας

Ἀπαραίτητος εἰς συμπλήρωσιν τῆς δόξης τῆς ἱατρικῆς σχολῆς

Ἀπαραίτητος εἰς τετραγώνον ἢ μαζούριαν

Ἀπαραίτητος εἰς ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον

Ἐξόπνησε καὶ εὐρηκε πῶς εἰς τὸν πολυχρόνιον ὕπνου του, οἱ ὑπερρέτες του οἱ ὁποῖοι εἶχε μείνουσε μοναχονοικοκυροί σ' τὸ σπῆτι, ἐκλέρταν' τὸ σπῆτι! . . . καὶ τραβᾷ τὰ γέ- νεικ του ἀπὸ τὸ πείσμα του! . . . . Μὰ τίς πταίει;

Αἰ, καλὲ νοικοκύρη! Φταίς ἐσὶ ποῦ ἐκοιμόσουσε καὶ ἄ- ρηνες τὰ νοικοκυράτκ στὰ χέρια τῶν δουλῶνε. Τώρα ἔυ- πνάς, καὶ τοὺς πρώτους ὅπου σοῦ τυχαίνει νὰ πιάσης, τοὺς σέρνεις ἀνελετημόνητκ εἰς ταῖς φυλκακίς! Μὰ, Κόριέμου, νὰ στοχασθῆς πῶς ἐτούτοι δὲν ἐκάμανε οὔτε περισσότερο οὔτε ἁγιώτερο ἀπὸ τὰ συνηθισμένα' ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ κατὰ φυσικὸν λόγον ἐγενόντανε, καὶ ποῦ ἔτσι ἔπρεπε νὰ γένον- ται σὲ σπῆτι, ὅπου ὁ νοικοκύρης γένεται κ' ἐκεῖνος συνένο- χος γιὰ τὴν πλημμελεῖ ἀνοχή του.

Ἔτσι ὄντας τὰ πράμματα, μὰ τὴν ἀλήθεια δὲν ἤμπο- ροῦμε παρὰ νὰ θαυμάσωμε βλέποντές σε τώρα νὰ παρα- ξενέβασαι τόσο σ' ἐκεῖνὰ ποῦ βλέπεις ὅσ' ἀνὰ τὰ βλασπες γιὰ πρώτη φορὰ τώρα! . . . . Ὅσ' ἄς τὰ τώρα νὰ ἔλειπες εἰς τὰ ξένα, καὶ ν' ἄλλθες τώρα, καὶ νὰ εὐρηκες ὅλα ἐκεῖνα ποῦ καμύνεσαι νὰ σοῦ κάνουν ἐντόπωσι.

Ὅχι, Ὅχι, Κόριε ἔθνος. Ἄρῃσε τὴν προσποιημένη πα- ραξενάδα τούτη, ποῦ δὲ σοῦ στέκει ἐμπρὸς σὲ πράμματα ποῦ ἐγεννήθηκες μέσα σ' ἐδαῦτα, ἠλικιώθηκες μέσα σ' ἐδαῦ- τκ, καὶ εἶνε τὰ ἔως τώρα φυσικά σου ἦθη καὶ ἔθιμα.

Ἄν ἦναι ἀληθινὸ πῶς τώρα πλέον τὰ ἐσυχάθηκες, καὶ θέλεις νὰν τὰ ἀλλάξῃς μὲ ἄλλα ἠθικότερα καὶ ἀξιοπρε- πέστερα ἦθη καὶ ἔθιμα, ... εἶσαι ἐπαινετὸ γιὰ τούτη σου τὴ μετάνοια, ἣ ὁποῖα ἄμποτε νὰ ἦνε ἀληθινὴ καὶ πραγματικὴ, καὶ νὰ σοῦ βαστάξῃ! . . . Ἀλλὰ μπόρεῖς νὰν τὸ κάμῃς χωρὶς νὰ φυλόνῃς τόσο τὴ μύτη σου γιὰ νὰν τὴν βγάνῃς τάχα ἀπὸ τὴ βρῶμα τῶν ὑπουργῶνε καὶ τῶν Δεσποτάδων.

Αν. Α....

KIBΩΤΙΟΝ

Ἐν Πειραιεῖ, τὴν 25 Νοεμβρίου 1875.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα τοῦ Ἀσμοδαίου,

Οὐδέποτε αἱ γυναῖκες εἰς ἔν συνερχόμεναι δὲν ὁμνο- οῦσιν, ἀλλὰ διαφωνοῦσαι διαπληκτίζονται. Οὗτοι καὶ προχθὲς «*Δι Μοῦσαι*» ἐν Πειραιεῖ διαφωνήσασαι διὰ τι τοῦ συλλόγου των, (ἴσως διὰ ψόλλου πῆδημα) οὐ μόνον ἐν τῇ καταστάματί των ἐκτυπήθησαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ κεντρικώτερον τῆς πόλεως μέρος ἐρεθίσθησαι

διὰ τὴν πρὶν συμβᾶσαν διαφωνίαν ἐξυλοκοποῦντο- Καλὸν λοιπὸν θὰ ἦτο ἀνδ' παντεπόπτῃς καὶ ὑψιβρεμέτης Ζεὺς ἐπεμπεν εἰκάδα πινὰ δορυφόρων, ὅπως τὰς συμμαζώ- ξασαι καὶ δέσαντες κατακλείσωσιν αὐτὰς πρὸς τιμωρίαν εἰς τὸν οὐράνιον Μεδρσεσὲ, ἵνα μὴ τοῦ λοιποῦ ἐνοχλῶσι τὴν κοινωνίαν καὶ τερᾶττωσι τὰς φρένας τῆς νέας γενεᾶς.

K.....

Ἦν θέσιν ἄλλοτε κατεῖχον ἐν τοῖς στρατοῖς οἱ μισθοφό- ροι Ἑλβετοί, τὴν αὐτὴν θέσιν κατέχει ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἐν Ἑλλάδι ὁ πρῶην καθηγητῆς τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου κ. Σκριπτολός. Δυστυχῶς ὅμως δὲν ὁμοιάζει τοῖς Ἑλβετοῖς εἰμὴ κατὰ τὸ μισθοῦσθαι, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν παροιμιώδη αὐτῶν πιστότητα.

Φ.....

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

Οἱ βουλευταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀντιλαμβάνωνται τῶν γεγονότων.

Κασικόπουλος.

Ἡ ἱστορία εἶναι ὑπεράνω ὅλων τῶν βουλευτῶν.

Σ. Πετιμεζᾶς.

Ἡ κατάχρησις εἶναι κατάχρησις.

Μπούμπουλης.

Τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα εἶναι μεγάλη πυριταποθήκη. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ὁ σπινθήρ.

Σ. Πετιμεζᾶς.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Ὁ πέμψας ἡμῖν τὴν διατριβὴν περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Ἑλλ. Εὐαγγελι- κῆς Ἐκκλησίας παρακαλεῖται νὰ πέμψῃ ἡμῖν καὶ τὸ τέλος, ἵνα μὴ ἐ- λαττωθῇ τὸ ἐνδιεπέρων μοιραζόμενον εἰς δύο φύλλα.

Ὁ φοιτητῆς τῆς ἱατρικῆς ὁ βίψας εἰς τὸ Κιβώτιον πραγματεῖαν περὶ Ηυαθεῖαχ νομίζομεν ὅτι καλῶς ἤθελε πράξῃ: κάλλιον μελετῶν τῆς ἰδιότητος τῆς οὐσίας ταύτης. Παραπέμπομεν αὐτὸν πρὸς τοῦτο εἰς τὴν εἰδικὴν μονογραφίαν τοῦ Moreau de Tours.

ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ.

Ἵπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ.